

HOMILIA A LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DE GRÀCIA

Santa Maria de Maó 8 de setembre de 2020

1.- La "plena de gràcia"

Celebram amb goig a Maria amb el preciós nom de Mare de Déu de Gràcia. Així la invoca el nostre poble des de fa cinc segles, quan va ser construïda una ermita en el seu honor. Quan l'àngel de l'anunciació es presenta davant de Maria l'anomena "la plena de gràcia" perquè la identitat més profunda de Maria radica precisament en la gràcia: ella és la dona estimada per Déu des de tota l'eternitat, escollida per ser la Mare del seu Fill i inundada de la seva bondat i amor.

Creim en un Déu que és amor, és a dir, gràcia i do. Déu, que és ric en gràcia (cf. Ex 34, 6), s'inclina davant l'ésser humà, s'acosta a Ell i li ofereix la seva amistat perquè l'estima. En Maria contemplam en abundància aquesta gràcia de Déu. Ella no exhibeix cap mèrit davant Déu; només repeteix que és la seva serventa (cf. Lc 1, 38) i dóna gràcies al Pare perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa (cf. Lc 1, 48). Maria podria repetir com sant Pau: "per la gràcia de Déu som el que som" (1 Cor 15, 10). A la gràcia hi radica la clau per comprendre tota la grandesa i bellesa de Maria.

Les nostres festes celebren i proclamen precisament aquesta gràcia de Déu manifestada en Maria, l'amor incondicional de Déu per la seva criatura. En ella actua i es fa present aquesta gràcia. "El Senyor és amb tu", li diu l'àngel. En ella està present Déu amb tot el seu esplendor i bellesa.

2.- Creure en la gràcia

Contemplant Maria com la Mare de Déu de Gràcia aprenem que també per nosaltres abans de res hi ha la gràcia. És molt important creure en la gràcia, perquè el primer en la vida cristiana és la gràcia, l'elecció lliure i gratuïta de Déu, el seu inefable amor, la seva sortida al nostreencontre.

Es tracta d'una experiència bàsica del cristià. Sant Pau no es cansa d'anunciar que el primer és la gràcia de Déu. Si existim, és perquè Déu ens ha estimat i estimant-nos ens ha creat. Si estem cridats a la vida eterna, és perquè Déu ens ha estimat fins al punt de lliurar el seu propi Fill per donar-nos vida. Escriu sant Pau: "per gràcia esteu salvats, mitjançant la fe. I això no ve de vosaltres: és do de Déu" (Ef 2, 8).

El cristianisme no es distingeix d'altres religions principalment pels seus dogmes o la seva moral, sinó perquè creu en la realitat de la gràcia, que brota de la creu de Crist. Per això, la fe cristiana, abans que compliment d'un manament o d'una norma, és un do i la nostra vida només s'entén com a resposta a aquest do. Maria ens recorda aquesta veritat elemental de la nostra vida i proclama a l'Església que allò que ocupa el primer lloc és la gràcia.

Per això, la més gran heretgia consisteix a prescindir de la gràcia, en pensar que podem salvar-nos sense l'amor de Déu, amb les nostres pròpies forces. És el pelagianisme, que no es cansa de denunciar el Papa Francesc (vid. Gaudete et Exultate, 47-62). L'home modern pensa que per la força de la seva voluntat i amb la seva ciència podrà aconseguir tot el que es proposa i aconseguir la salvació. Ho estem veient també a propòsit de la pandèmia, quan advertim una confiança cega en què els coneixements i mitjans tècnics solucionaran aquesta crisi sanitària i econòmica, per poder així tornar a la situació anterior. Però aquesta crisi ens està convidant a una reflexió més profunda, a cercar les arrels de les nostres malalties físiques, espirituals i socials, les quals no es poden resoldre sense la conversió de cor.

3.- Viure en gràcia

El primer és creure en la gràcia i l'amor de Déu. Però a continuació ens correspon viure d'aquest amor, gaudir d'ell i entendre la nostra vida com a resposta a aquest amor. Lamentablement una persona pot negar-se a acollir la gràcia en la seva vida, tancar-se a l'amor de Déu. Sant Pau exhortava als cristians a "no deixar perdre la gràcia que n'heu rebut" (2 Cor 6, 1).

Aquesta gràcia arriba de moltes maneres a la nostra vida. Pel baptisme hem estat inserits en aquest misteri de gràcia de manera que també podem dir que el Senyor està amb nosaltres, com va estar amb Maria. La presència de Déu en nosaltres, l'obra de l'Esperit, que actua especialment a través dels sacraments, ens omple de gràcia i ens convida a viure en gràcia de Déu. Déu ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinar a ser fill seus per Jesucrist" (Ef 1, 4).

La vida del cristià és sempre resposta a aquest amor previ i gratuït de Déu. L'Evangeli - recorda el Papa Francesc- no és una mera filosofia ni una ètica, sinó una resposta al Déu amant que ens salva i que ens fa sortir de nosaltres mateixos (cf. EG 39). Per això és tan important proclamar amb força la primacia de la gràcia (cf. EG 112). Déu amb la seva gràcia ens atreu cap a Ell i ens fa capaços de respondre amb la nostra vida al seu amor.

4.- Invocar la gràcia

Contemplar a Maria amb el títol de Mare de Gràcia ens anima a apropar-nos a ella perquè ens concedeixi comprendre aquesta realitat que va envoltar la seva vida i que va omplir la seva existència i que envolta també la vida del cristià. Quan ens acostam a ella no ens interessa tant demanar-li gràcies o béns materials, sinó el do de comprendre la realitat de la gràcia de Déu en la nostra vida i de respondre, com va fer-ho ella, amb tot el nostre ésser. Això li demanam especialment en aquest dia a la nostra patrona, la Mare de Déu de Gràcia.

HOMILÍA EN LA FIESTA DE LA VIRGEN DE GRACIA

Santa María de Mahón, 8 de septiembre de 2020

1.- La “llena de gracia”

Celebramos con gozo a María con el precioso nombre de Mare de Déu de Gràcia. Así la invoca nuestro pueblo desde hace cinco siglos, cuando fue construida una Ermita en su honor. Cuando el ángel de la anunciación se presenta ante María, la llama “la llena de gracia” porque la identidad más profunda de María está precisamente en la gracia: ella es la mujer querida por Dios desde toda la eternidad, elegida para ser la madre de su Hijo e inundada de su bondad y amor.

Creemos en un Dios que es amor, es decir, gracia y don. Dios, que es rico en gracia (cf. Ex 34, 6), se inclina ante el ser humano, se acerca a Él y le ofrece su amistad porque le ama. En María contemplamos en abundancia esa gracia de Dios. Ella no exhibe ningún mérito ante Dios; sólo repite que es su sierva (cf. Lc 1, 38) y da gracias al Padre porque ha mirado la humillación de su esclava (cf. Lc 1, 48). María podría repetir como san Pablo: “por la gracia de Dios soy lo que soy” (1 Cor 15, 10). En la gracia reside la clave para comprender toda la grandeza y hermosura de María.

Nuestras fiestas celebran y proclaman precisamente esa gracia de Dios manifestada en María, el amor incondicional de Dios por su criatura. En ella actúa y se hace presente esa gracia. “El Señor está contigo”, le dice el ángel. En ella está presente Dios con todo su esplendor y belleza.

2.- Creer en la gracia

Contemplando a María como la Virgen de Gracia aprendemos que también para nosotros al principio de todo está en la gracia. Es muy importante creer en la gracia, porque lo primero en la vida cristiana es la gracia, la elección libre y gratuita de Dios, su inefable amor, su salir a nuestro encuentro.

Se trata de una experiencia básica del cristiano. San Pablo no se cansa de anunciar que lo primero es la gracia de Dios. Si existimos, es porque Dios nos ha amado y amándonos nos ha creado. Si estamos llamados a la vida eterna, es porque Dios nos ha amado hasta el punto de entregar a su propio Hijo para darnos vida. Escribe San Pablo: “por gracia estáis salvados, mediante la fe. Y esto no viene de vosotros: es don de Dios” (Ef 2, 8).

El cristianismo no se distingue de otras religiones sobre todo por sus dogmas o su moral, sino porque cree en la realidad de la gracia, que brota de la cruz de Cristo. Por eso, la fe cristiana, antes que cumplimiento de un mandamiento o de una norma, es un don y nuestra vida sólo se entiende como respuesta a ese don. María nos recuerda

esta verdad elemental de nuestra vida y proclama a la Iglesia que lo que ocupa el primer lugar es la gracia.

Por esto, la mayor herejía consiste en prescindir de la gracia, en pensar que podemos salvarnos sin el amor de Dios, con nuestras propias fuerzas. Es el pelagianismo, que no se cansa de denunciar el Papa Francisco (vid. *Gaudete et exultate*, 47-62). El hombre moderno piensa que por la fuerza de su voluntad y con su ciencia podrá alcanzar todo lo que se propone y lograr la salvación. Lo estamos viendo también a propósito de la pandemia, cuando advertimos una confianza ciega en que los conocimientos y medios técnicos solucionarán esta crisis sanitaria y económica, para poder así volver a la situación anterior. Pero esta crisis nos está invitando a una reflexión más profunda, a buscar las raíces de nuestras enfermedades físicas, espirituales y sociales, las cuales no se pueden resolver sin la conversión del corazón.

3.- Vivir en la gracia

Lo primero es creer en la gracia y el amor de Dios. Pero a continuación nos corresponde vivir de ese amor, gozar de él y entender nuestra vida como respuesta a ese amor. Lamentablemente una persona puede negarse a acoger la gracia en su vida, cerrarse al amor de Dios. San Pablo exhortaba a los cristianos a “no echar en saco roto la gracia de Dios” (2 Cor 6, 1).

Esta gracia llega de muchas maneras a nuestra vida. Por el bautismo fuimos insertos en este misterio de gracia de manera que también podemos decir que el Señor está con nosotros, como estuvo con María. La presencia de Dios en nosotros, la obra del Espíritu, que actúa especialmente a través de los sacramentos, nos llena de gracia y nos invita a vivir en gracia de Dios. Dios nos ha elegido en la persona de Cristo para ser sus hijos y nos ha llamado a algo grande: a ser “santos e intachables por el amor” (Ef 1, 4).

La vida del cristiano es siempre respuesta a este amor previo y gratuito de Dios. El Evangelio –recuerda el Papa Francisco– no es una mera filosofía ni una ética, sino una respuesta al Dios amante que nos salva y que nos hace salir de nosotros mismos (cf. EG 39). Por eso es tan importante proclamar con fuerza la primacía de la gracia (cf. EG 112). Dios con su gracia nos atrae hacia Él y nos hace capaces de responder con nuestra vida a su amor.

4.- Invocar la gracia

Contemplar a María con el título de Madre de Gracia nos anima a acercarnos a ella para que nos conceda comprender esta realidad que rodeó su vida y que llenó su existencia y que envuelve también la vida del cristiano. Cuando nos acercamos a ella no nos interesa tanto pedirle gracias o bienes materiales, sino el don de comprender la realidad de la gracia de Dios en nuestra vida y de responder, como hizo ella, con todo

nuestro ser. Así se lo pedimos especialmente en este día a nuestra patrona, la Madre de Déu de Gràcia.